

עפ"א 18343/05/15 - נאדיא תורכי, מוחמד תורכי נגד ועדה מקומית לתכנון שפלת הגליל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"א 18343-05-15 תורכי ואח' נ' ועדה מקומית לתכנון שפלת הגליל
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 6

בפני כבוד השופטת עדי חן-ברק
מבקשים

1. נאדיא תורכי
2. מוחמד תורכי

נגד

ועדה מקומית לתכנון שפלת הגליל

משיבים

החלטה

לאחר שעיינתי בבקשה, בתגובה, ובתשובה דין הבקשה להידחות ביחס למבקשת, ולהתקבל ביחס למבקש.

1. נקודת המוצא בנושא בקשות להארכת מועד הינה כי:

"...על בעל דין לקיים את המועדים הקבועים בדין. כלל זה מושתת על עקרון סופיות הדיון והצורך בהצבת גבול להתמשכות ההליכים; הציפייה של הצד שכנגד שלא להיות מוטred לאורך זמן רב בנוגע לפסק-דין בו זכה; האינטרס של בעלי הדין ושל הציבור בכללותו לחיזוק היציבות, היעילות והוודאות המשפטית; וכן השאיפה להימנע מקשיים הכרוכים בניהול דיון בערעור או בבקשת רשות ערעור שהוגשו באיחור" בש"א 5636/06 נשר נ' גפן (23.8.06).

2. בהתאם לסעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי רשאי בית המשפט, לבקשת המערער, להרשות הגשת ערעור או בקשה לרשות ערעור לאחר שעברו התקופות האמורות בסעיפים 199 ו- 200 לחסד"פ. כאשר מדובר בהליך פלילי אין צורך בקיומו של "טעם מיוחד" לשם מתן ארכה להגשת הערעור.

יחד עם זאת אין משמעות הדבר כי מתן ארכה בהליך פלילי ייעשה כדבר שבשגרה שהרי זהו היוצא מן הכלל, ולכן אין ליתן ארכה להגשת ערעור בפלילים אלא בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת" (בש"פ 5988/06 נגר נ' מ"י (ניתן ביום 25/7/06); בש"פ 6125/09 רבין נ' מ"י (ניתן ביום 11/8/09)).

3. בבחינת קיומו של טעם ממשי המניח את הדעת לאיחור בהגשת ההליך, יש לשקול, בין היתר, את משך האיחור; ההצדקה הנטענת לאיחור וכן את מהות ההליך העיקרי וסיכויי הלכאוריים, כאשר אין מדובר

ברשימה סגורה של שיקולים, אלא על כל מקרה להיבחן לגופו בהתאם לנסיבות הרלוונטיות.

4. במקרה דנן נטען לעומס עבודה במשרד ב"כ המבקשים בגינו נתבקשה ארכה קצרה.

ברי כי לא די בטעם זה, ברם בהתחשב בפרק הזמן הקצר לגביו נתבקשה ארכה, ובעיקר בשים לב לסיכויי הערעור מצאתי לנכון להורות על קבלת הבקשה ביחס למבקש, ועל דחייתה ביחס למבקשת.

באשר למבקש - נוכח מצבו הרפואי/קוגניטיבי במועד הדיון אליו לא התייצב עקב אישפוז בבית חולים, ונוכח האמור בתגובת הסניגור ותשובת המבקש בתצהירו - ראוי לאפשר בחינת הטענות שהועלו ביחס לפגם בהליך.

ביחס למבקשת שונה המצב: המבקשת יוצגה על ידי סניגור שהציג עצמו בפתח הישיבה כבא כוחה, כאשר המבקשת לא טענה אחרת בפני בית המשפט, מה עוד שבהתאם לאמור בתגובת הסניגור המבקשת פנתה אליו לצורך יצוגה.

המבקשת הודתה בכתב האישום, במסגרת הישיבה אליה התייצבה, ומכאן שסיכויי הערעור (כאשר נטענו טענות רק ביחס לפגם בהליך נוכח שאלת היצוג) הינם קלושים, אם בכלל קיימים ומכאן שאין מקום להארכת המועד המבוקשת.

5. סוף דבר - הנני מאריכה המועד להגשת כתב הערעור מצד המבקש בלבד עד ליום 20/6/15.

ניתנה היום, ל' סיוון תשע"ה, 17 יוני 2015, בהעדר הצדדים.